

Dosar nr. 2008
Operator de date cu caracter personal nr. 1

52/30.04.
2008

ROMÂNIA
TRIBUNALUL VÂLCEA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
Completul specializat în contencios administrativ și fiscal

SENTINȚA Nr.

Ședința publică din
Completul constituit din:
PREȘEDINTE -
Grefier -

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii formulate de reclamanta S.C. S.R.L. cu sediul în Rm. Vâlcea, strada , nr. , ap. , județul Vâlcea, în contradictoriu cu pârâta DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE VALCEA, cu sediul în municipiul Rm. Vâlcea, strada General Magheru, nr.17, județul Vâlcea, având ca obiect – contestație act administrativ fiscal împotriva deciziei nr. 11.07.2008 și a actelor ce au stat la baza emiterii acesteia, respectiv decizia de impunere nr. 2008, raportului de inspecție fiscală prealabil, ce au stat la baza acesteia, precum și obligarea pârâtei la restituirea sumelor încasate nelegal.

La apelul nominal făcut în ședința publică au lipsit părțile.
Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din data de 2009, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta sentință, când, în vederea deliberării, s-a amânat pronunțarea pentru data de 24 februarie 2009, iar reclamanta a depus la dosar concluzii scrise.

TRIBUNALUL,

Deliberând, constată următoarele:

La data de 2008 reclamanta S.C. S.R.L. cu sediul în Rm. Vâlcea, strada , nr. , ap. , județul Vâlcea, a chemat în judecată DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE VALCEA, cu sediul în municipiul Rm. Vâlcea, strada General Magheru, nr.17, județul Vâlcea, solicitând instanței de contencios administrativ ca prin hotărârea ce o va pronunța să anuleze Decizia nr. 11 iulie 2008, prin care petenta a fost obligată la plata sumei de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată și majorări de întârziere aferente, precum și anularea pe cale de consecință a Deciziei de impunere nr. 2008 și a raportului de inspecție fiscală prealabil, cu restituirea sumelor încasate nelegal.

În motivarea acțiunii se arată că petenta contestat în termen legal Decizia de impunere nr. 30 aprilie 2008 și Raportul de inspecție fiscală nr. 30 aprilie 2008, întocmite de A.N.A.F. – Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea, prin

Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii, contestație ce a fost respinsă prin Decizia nr. 11/11 iulie 2008.

Se precizează că organul administrativ cu activitate jurisdicțională nu a verificat motivele pentru care se solicita anularea deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală, pe considerent că petenta nu datorează suma de lei, reprezentând T.V.A. și majorări de întârziere, întrucât constatările organelor de control încalcă prevederile legale.

Astfel, organul de control nu a dat eficiență contractului de locațiune nr. 06 septembrie 2006, prin care S.C. S.R.L. a pus la dispoziția S.C.

S.A. un spațiu comercial, confundând noțiunea de teren aferent clădirii cu aceea de teren aflat în proprietatea societății.

Petenta precizează că potrivit legii prin teren aferent se înțelege terenul ce asigură buna folosință a imobilului ce a fost închiriat locatarului, așa cum rezultă din contractul de locațiune, iar restul terenului aflat în proprietatea societății în suprafață de n.p. nu poate avea destinația de teren aferent, din moment ce între părți nu s-a încheiat un asemenea contract.

În aceste condiții, calcularea de către organul de control a unor sume cu titlu de T.V.A., trebuie circumscrisă numai suprafeței de teren aferente pentru imobilul închiriat și nu pentru întreaga suprafață de teren.

Mai mult, se precizează că imobilul a intrat în patrimoniul S.C. S.R.L. la data de 29 ianuarie 2008, iar majorările calculate de organul de control nu au în vedere data menționată, ci o altă dată anterioară cu un an, situație în care metoda de ajustare prevăzută la art.49 din Codul fiscal nu a fost respectată.

Organul de control a reținut și aplicat în mod greșit metoda de ajustare pe luni, făcând aplicarea art.161 din Codul fiscal, care nu are incidență în cauza dedusă judecății.

În aceste condiții, decizia de impunere și raportul de inspecție fiscală sunt nelegale și se impune desființarea acestora de către instanța de contencios administrativ.

În dovedirea acțiunii, s-a solicitat proba cu acte.

Acțiunea este introdusă în termen și s-a timbrat legal.

Prin întâmpinarea de la filele 80-82 dosar D.G.F.P. Vâlcea a solicitat respingerea acțiunii formulate de reclamantă ca neîntemeiată.

Astfel, se arată că pentru imobilul construit și închiriat la data de 23 februarie 2007, reclamanta a calculat T.V.A. de plată, rezultată din ajustare, în sumă de lei, sumă achitată în luna ianuarie 2008 cu O.P. nr. 24.01.2008. Controlul efectuat de organul de inspecție fiscală a constatat că T.V.A. de plată, rezultată din ajustare pentru imobilul și amenajările terenului aferent este în sumă de lei, rezultând un debit suplimentar de lei, reprezentând T.V.A. deductibilă, aferentă facturilor cu care reclamanta a înregistrat în evidența contabilă lucrările de amenajare a terenului aferent construcției închiriate.

Conform punctelor 2.1, 2.2 și 2.3. din contractul de locațiune nr. 06 septembrie 2006, petenta a predat în folosință atât imobilul din Rm. Vâlcea, strada C. B. nr. 1, cât și terenul aferent unei unități bancare, care nu poate funcționa fără o parcare și astfel în mod corect s-a avut în vedere întreaga

suprafață de teren de m.p. așa cum rezultă din cele trei schițe ce alcătuiesc anexa 1 a contractului menționat.

Lucrările de construcții evidențiate ca fiind aferente amenajării terenului, pe care este amplasat imobilul ce a fost închiriat au fost înregistrate eronat, iar taxa deductibilă pentru care se efectuează ajustarea, reprezintă taxa achitată sau datorată oricărei operațiuni legate de construcția imobilului.

Prin urmare, perioada de ajustare începe la data de 01 ianuarie a anului în care bunurile au fost folosite prima dată, iar pentru imobilul din cauză predarea, respectiv prima folosire, s-a făcut la data de 23 februarie 2008, de la care se modifică destinația de utilizare a bunului de capital și se obțin venituri din închiriere, fără T.V.A.

În raport de cele arătate, pârâta solicită respingerea acțiunii și menținerea actelor administrative, ca fiind legale și temeinice.

Examinând acțiunea formulată de reclamantă în raport de motivele invocate, dispozițiile legale aplicabile și probatoriul administrat, tribunalul constată că este nefondată.

Din actele și probele dosarului, instanța reține că S.C. S.R.L. a contestat Decizia de impunere nr. /30.04.2008, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată și Raportul de inspecție fiscală nr. '30.04.2008, stabilite de inspecția fiscală.

Petenta a contestat atât modul de stabilire, cât și cuantumul sumei de lei, reprezentând T.V.A., care nu s-a ajustat deoarece imobilul la care se referă această sumă (respectiv terenul din fața clădirii) nu a fost închiriat și prin urmare, el nu face obiectul operațiunilor scutite de T.V.A, Codul fiscal nefăcând precizări referitoare la ajustare, pentru acest gen de operațiuni.

Contestația a fost soluționată de organul cu activitate administrativ-jurisdicțională din cadrul D.G.F.P. Vâlcea prin Decizia nr. /11.07.208, în sensul că a fost respinsă în totalitate.

Susținerea petentei că decizia de impunere, raportul de inspecție fiscală și Decizia nr. din 11 iulie 2008, prin care a fost soluționată contestația privind actele fiscale sunt nelegale, nu se justifică în raport de dispozițiile legale aplicabile și probatoriul administrat.

Astfel, petenta este persoană juridică română cu capital integral privat cu sediul social în Rm. Vâlcea, strada nr. , bloc , scara , apartament județul Vâlcea, iar obiectul principal de activitatea al societății este „comerț cu ridicata al produselor intermediare neagricole și al deșeurilor cod CAEN 515”. Totodată, activitatea principală este „comerț cu ridicata al echipamentelor și furniturilor de fierărie cod CAEN 5154”.

Prin încheierea judecătorului delegat nr. /19.04.2005 s-a dispus înregistrarea la O.R.C. a mențiunilor cu privire la completarea obiectului de activitate al societății cu activitatea de „construcții de clădiri sau părți ale acestora, geniu, civil” cod CAEN 452, respectiv clasele CAEN 4521, 4522 și 4525.

Urmare acestui fapt, taxa pe valoarea adăugată a fost verificată în conformitate cu prevederile Legii nr.345/2002, privind T.V.A., republicată cu modificările și completările ulterioare și H.G. nr.598/2002 pentru aprobarea

Normelor de aplicare a Legii nr.345/2002 privind T.V.A.; a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și ale H.G. nr.44/2004, privind Normele de aplicare a Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Organul de inspecție fiscală, din analiza documentelor prezentate, aferente perioadei 01 iunie 2006 – 31 decembrie 2007 a stabilit un debit suplimentar de plată în sumă de   lei compus din: lei, reprezentând T.V.A. deductibilă aferentă lucrărilor de amenajare a terenului aferent imobilului închiriat, ajustată de organele de inspecție fiscală, conform art.125¹ alin.1 pct.3; art.149 alin.1 lit."a" și „d” din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal; 11   lei reprezentând T.V.A. nedeductibilă aferentă achizițiilor destinate exclusiv realizării de operațiuni scutite fără drept de deducere (contravaloarea facturii nr.   /26.09.2007) sumă înregistrată de operatorul economic în contul 4426.

La stabilirea obligațiilor suplimentare de plată s-a avut în vedere că petenta a construit în perioada decembrie 2005 – septembrie 2007 un spațiu (subsol, parter și etaj), imobil amplasat pe terenul proprietate situat în Rm. Vâlcea strada C B   nr. și care a fost apoi închiriat împreună cu terenul aferent unității bancare ALPHA BANK ROMANIA S.A., potrivit contractului de închiriere nr. din 06 septembrie 2006 și a actului adițional la acest contract din 28 februarie 2007.

În baza procesului verbal încheiat la 23 februarie 2007 s-a procedat la predarea, respectiv primirea spațiului în cauză și în consecință petenta a ajustat T.V.A. deductibilă aferent construcției închiriate în sumă de   lei, sumă pe care a achitat-o în data de 24 ianuarie 2008 cu O.P. nr.   , dar nu și T.V.A. dedusă de către aceasta pentru lucrările de amenajare a terenului aferent clădirii.

Potrivit art.149 alin.1 lit."b" și „d” din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, bunurile care fac obiectul închirierii, leasingului, concesiunii, sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziția unei persoane, sunt considerate bunuri de capital, aparținând persoanei care le închiriază, le dă în leasing sau le pune la dispoziție altor persoane; taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, reprezintă taxa achitată sau datorată aferentă oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată aferentă reparării ori întreținerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziției pieselor de schimb destinate reparării ori întreținerii bunurilor de capital.

În raport de dispozițiile legale menționate, rezultă că pentru bunurile de capital construite, ajustarea taxei deductibile se face în situația în care acestea sunt folosite pentru realizarea de operațiuni ce nu dau drept la deducere. Taxa care se ajustează este taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital și reprezintă taxa achitată sau datorată ce corespunde oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri.

În cauza dedusă judecării organul fiscal emitent al actului administrativ-fiscal contestat a reținut că terenul în suprafață de   m.p. reprezintă amenajarea pe verticală a clădirii, amenajarea racordurilor la utilități, scara exterioară, rampa pentru persoanele cu handicap, căile de acces în clădire a persoanelor și a autoturismelor, care asigură transportul lichidităților și al autoturismelor, personalului și clienților băncii.

Susținerea petentei că terenul din fața clădirii în suprafață de m.p. a fost amenajat ca spațiu pentru parcare propriilor autovehicule ale firmei, nu corespunde realității, întrucât sediul acesteia declarat la O.R.C. este în Rm. Vâlcea strada C nr. , bloc , sc. , ap. și punct de lucru în Rm. Vâlcea, strada C: i T: bloc parter, iar terenul în cauză se află amplasat în fața unității bancare ALPHA BANK ROMANIA S.A. nr. , fiind imposibil ca acesta să fie utilizat exclusiv de petentă în regim privat.

Așadar, suprafața menționată delimitată și amenajată drept parcare pentru autovehicule nu poate să facă obiectul unei închirieri separate ca și spațiu exclusiv de parcare, el fiind destinat să deservescă imobilul închiriat.

Lucrările efectuate pentru terenul în suprafață de m.p. reprezintă lucrări de folosință generală aferente construcției, pentru care se aplică prevederile art.149 alin.1 lit."d" și alin. 4 lit."a" pct. 2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Potrivit textului legal menționat *„taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată aferentă oricărei operațiuni legată de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreținerii acestor bunuri sau cea aferentă achizițiilor pieselor de schimb destinate reparării ori întreținerii bunurilor de capital”*.

Prin urmare, T.V.A. dedusă de către petentă aferent lucrărilor de construire a imobilului include atât taxa pentru lucrările de construcție a clădirii, cât și taxa pentru lucrările de amenajare a terenului aferent.

Într-o atare situație, suma de lei, calculată de către organul de control este corectă, întrucât rezultă ca T.V.A. aferentă lucrărilor de amenajare a terenului și potrivit legii, se ajustează.

În ceea ce privește suma de lei, reprezentând T.V.A. suplimentar, instanța reține că operatorul economic este o persoană impozabilă cu regim mixt, realizând atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere.

Potrivit art.147 din Legea nr.571/2003, operatorul economic avea obligația înregistrării într-o coloană distinctă în jurnalul de cumpărări a operațiunilor care nu dau drept de deducere, iar taxa deductibilă aferentă acestora nu se deduce.

Majorările de întârziere, calculate de organul de control fiscal, se justifică în condițiile în care sumele stabilite și datorate suplimentar nu au fost achitate de către petentă în momentul în care acestea au devenit exigibile.

Astfel cu ocazia inspecției fiscale s-a constatat că pentru imobilul construit și închiriat petenta a calculat T.V.A. de plată rezultată din ajustare în sumă de lei, sumă pe care a achitat-o cu O.P. nr. /24 ianuarie 2008, iar debitul suplimentar, în sumă de lei nu a fost achitat la data scadenței și prin urmare, majorările în sumă de lei se justifică.

Potrivit art.119 alin.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală *„pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere”*.

Data încheierii actului adițional la contractul de închiriere nr. /2006, respectiv 23 februarie 2007 și a procesului verbal de predare-primire, purtând

* aceeași dată, reprezintă momentul de la care trebuie făcută ajustarea T.V.A. aferentă clădirii și amenajării terenului aferent, conform art.149 din Codul fiscal.

Întrucât ajustarea nu s-a făcut la această dată, organele de control au calculat majorări de întârziere în sumă de lei, acestea fiind determinate de momentul la care societatea a înregistrat în evidența contabilă și a declarat corespunzător T.V.A. deductibilă aferentă facturilor emise de către constructor pentru lucrările executate în perioada 23 februarie 2007 – 31 decembrie 2007.

Față de cele arătate mai sus rezultă că actele administrativ-fiscale și Decizia nr. 11 iulie 2008, prin care s-a soluționat contestația petentei, sunt legale, iar criticile formulate nu se justifică.

Potrivit art.1 alin.1 din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ „Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public”.

Verificând și din oficiu legalitatea actelor administrative contestate, tribunalul nu constată că au fost nesocotite dispoziții legale de ordine publică, care să justifice modificarea sau anularea acestora.

Așa fiind, acțiunea formulată de reclamantă urmează a fi respinsă ca nefondată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge acțiunea formulată de reclamanta S.C. S.R.L. cu sediul în Rm. Vâlcea, strada C , nr. , ap. , județul Vâlcea, în contradictoriu cu pârâta DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE VALCEA, cu sediul în municipiul Rm. Vâlcea, strada General Magheru, nr.17, județul Vâlcea, ca nefondată.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 24 Februarie 2009 la sediul Tribunalului Vâlcea.

PREȘEDINTE,

GREFIER,